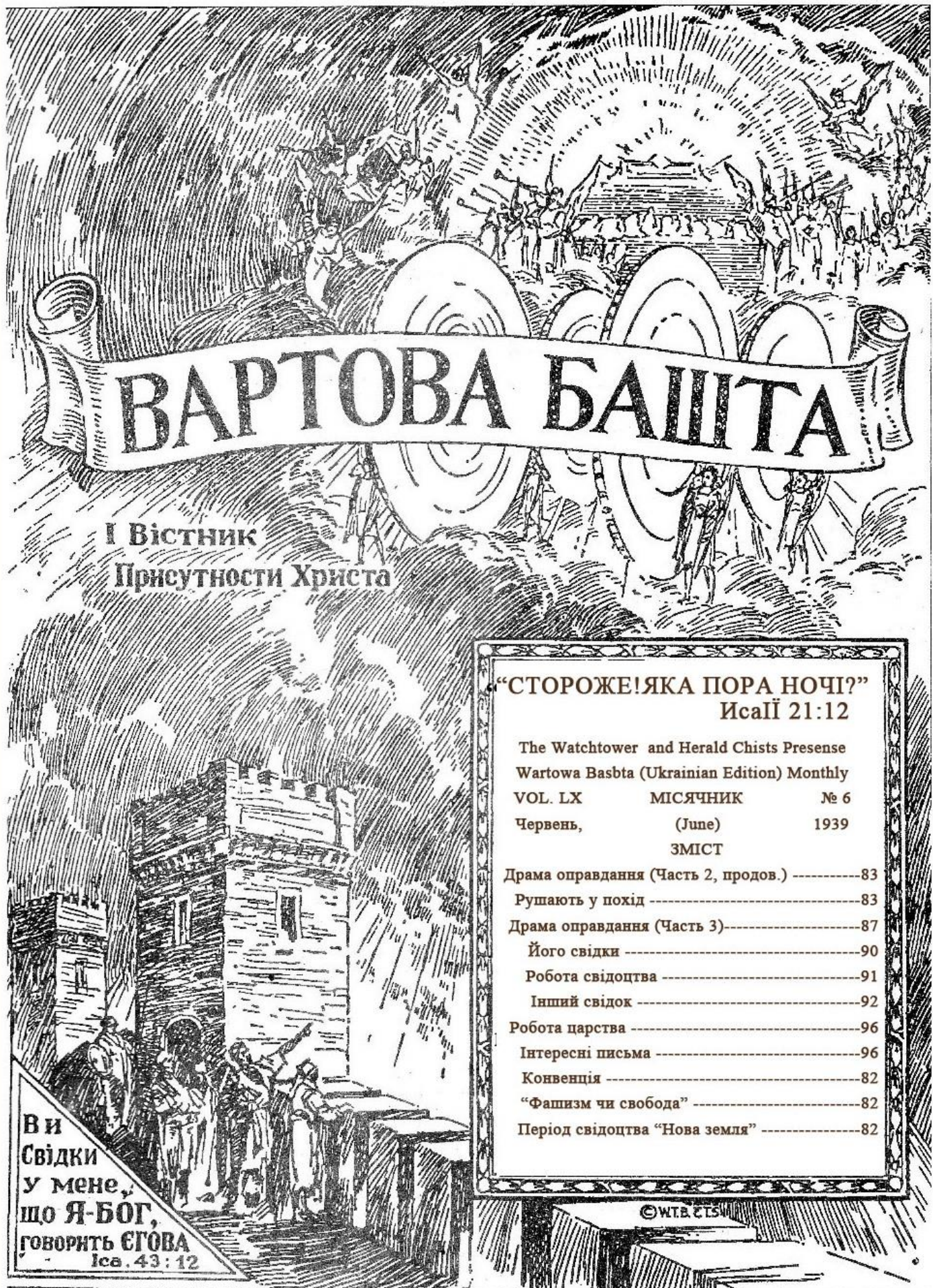

ВАРТОВА БАШТА

І Вістник
Присутности Христа

“СТОРОЖЕ! ЯКА ПОРА НОЧІ?”
Исаї 21:12

The Watchtower and Herald Chists Presense
Wartowa Basbta (Ukrainian Edition) Monthly
VOL. LX МІСЯЧНИК № 6
Червень, (June) 1939

ЗМІСТ

Драма оправдання (Часть 2, продов.)	83
Рушають у похід	83
Драма оправдання (Часть 3)	87
Його свідки	90
Робота свідoctва	91
Інший свідок	92
Робота царства	96
Інтересні письма	96
Конвенція	82
“Фашизм чи свобода”	82
Період свідoctва “Нова земля”	82

Ви
Свідки
у мене,
що Я-БОГ,
говорить ЄГОВА
Іса. 43:12

© WTB & TSW

Published Monthly By
WATCH TOWEK BIBLE & TRACT SOCIETY
117 Adams Street - Brooklyn, N. Y., U. S. A.

OFFICERS
J. F. RUTHERFORD President W. E. VAN AMBERCH Secretary

“Діти твої навчатиме сам Господь, і великий мир і гаразд буде
проміж синами твоїми. – Ісай 54:13

СВЯТЕ ПИСЬМО ВИРАЗНО УЧИТЬ

ЩО ЄГОВА є єдиний правдивий Бог, перебуваючий од віків до віків, Сотворитель неба й землі, Датель життя для усіх сотворінь; що Льюгос був початком Його творива й активним слугою в творенні всіх річей; що той Льюгос тепер Господь Ісус Христос у славі, одягнений у всяку силу на небі й на землі, і тепер є головним виконавчим Чиновником замірів Бога Єгови.

ЩО БОГ создав землю для чоловіка, сотворив совершенного чоловіка для землі і поставив його на ній; що чоловік добровільно переступив Божий закон і був засуджений на смерть; що задля Адамовою гріха всі люди родяться грішниками і без права до життя.

ЩО ІСУС стався чоловіком, і чоловік Ісус перетерпів смерть, щоби набути викупну ціну для всього роду людського; що Бог воскресив Ісуса до Божественної природи й вивисив Його понад усія творива й понад усі імена і одягнув Його у всяку силу і владу

ЩО ОРГАНІЗАЦІЯ ЄГОВИ називається Сион, і що Ісус Христос є Головою її і правильним царем світа; що помазані й вірні послідователі Ісуса Христа – се діти Сиону, члени Єгової організації і Його свідки, котрих задача й привилей є свідкувати про найвищість Єгови, голосити про Його замірн взглядом людства, про які навчає Біблія, й нести овочі царства всім, що бажають слухати.

ЩО СВІТ скінчився й Єгова посадив Господа Ісуса Христа на престолі влади, котрий скинув Сатану з неба й зачав устанавляти Боже царство на землі.

ЩО ПОМІЧ і благословенства для народів землі можуть прийти лише через царство Єгови від владою Христа, котре то царство вже тепер зачалось; що незадовго Господь знищить сатанську організацію і установить справедливість на землі, і що в тім царстві всі, що будуть послужні справедливим законам, будуть привернені і будуть жити вічно на землі.

КОНВЕНЦІЯ

В місті Нью Йорку, від 23-го до 25-го червня, відбудеться конвенція свідків Єгови. Тисячі свідків Єгови, котрі жиють задалеко бажають прибути на сю конвенцію, і задля їх вигоди зроблено старання, щоб Лос Анджелос, Чикаго і декотрі інші міста в Злучених Державах, як рівно і Лондон, Глазго і інші міста в Англії, злучити передатними дровами з сальвою Медісон Сквер Гарден в місті Нью Йорку. На сі конвенції президент Товариства буде говорити в суботу 21-го червня, від 3.00 до 4.00 годин по полудню, і в неділю 25-го червня, до публіки від 4.00 до 5.00 годин по полудні, за Нью Йоркським часом. Другі міста, котрі бажають злучитися із цією конвенцією повинні написати о сім до бюро в Брукліні. Інші подрібності будуть подані пізніше.

“ФАШІЗМ ЧИ СВОБОДА”

Під час, коли світові грозить тоталітарний звір, і коли світ є засліплений до правдивого ТЕОКРАТИЧНОГО правительств, то ся нова книжечка (в англійській мові) як раз є інформацією на часі для всіх людей доброї волі. Під дуже вражаючою ілюстрацією на обкладинках сих 64 сторін друку виставляє промову Судді Рутерфорда, котра була проголошена по цілім світі по радіо, коли він останній раз промовляв до публіки в Нью Йорку. Крім повисше згаданої промови, ся кни-

МІСІЯ (ЖУРНАЛА)

СЕЙ журнал виходить в тій цілі, щоби помочи людям пізнати Бога Єгову і Його заміри, як про се навчає Біблія. Він містить в собі науку Святого Письма для помочи свідків Єгови. Він уможливило систематичне студіювання Біблії для всіх своїх читачів і старастся о іншу літературу, яко поміч в таких студіях. Він поміщує відповідний матеріал для проповідування через радіо й для інших знарядів публічного навчання з Святого Письма.

Він точно тримається Біблії, яко авторитету своєї науки. Він цілковито вільний й відділений від усіх партій, сект або світських організацій. Він цілковито і безвіймово стоїть на стороні царства Бога Єгови під правлінням Христа, Його любого Царя. Він не прибирає догматичної міни, а радше заохочує до уважного і критичного розслідування свого змісту в світлі св. Письма. Він не мішається в жадні суперечности, ані його сторінки не отворені для персональних справ.

Річна передплата

Річна передплата в Злучених Державах виносить \$ 1.00, в Канаді й в інших краях \$ 1.50; в Великій Британії, Австралії і в Полудневій Африці 7 ш. Передплату в Злучених Державах треба висилати через поштовий переказ, експрес ордер, або банківний переказ. В Канаді, Англії, Полудневій Африці і Австралії, передплату треба висилати до відділу в тім краю. З інших країв можна висилати передплату до бюро в Брукліні, але лише через міжнародний поштовий переказ.

Заграничні Бюра

British 34 Craven Terrace. London. V, 2. England
Canadian 40 Irwin Avenue, Toronto, Ontario, Canada
Australasian . . 7 Beresford Bond. Strathfield, N. S. W., Australia
South African . . . Boston House. Cape Town, South Africa

Просимо в кождім случаю адресувати на ім'я Товариства

(Сей журнал виходить на кількох мовах.)

Для бідних, що не можуть передплатити сей журнал, а щиро бажають його читати, висилаємо даром, если о се попросять. Ми радісно бажаємо помочи таким потребуючим, але після поштової регули, вони мусять прислати письмнену аплікацію кожного року.

Увага для передплатників: Посвідку за отриману передплату, чи то нову чи то відновлену, ми не висилаємо, хіба що о се попроситься. Змінення адреси для тих, що повідомлять, робимо в протязі одного місяця. Один місяць перед скінченням передплати ми висилаємо карточку-повідомлення в журналі.

Yearly subscription price. \$1.00: Canada and foreign. \$1.50.

Entered as second-class matter July 9. 1924. at the post office at Brooklyn, N. Y., under the Act of March 3. 1879.

жечка містить також артистичний артикул під заголовком “ТЕОКРАТІЯ”. Ви можете набути свою копію проти вашої офіри в сумі 5 центів за одну копію.

ПЕРІОД СВДОЦТВА “НОВА ЗЕМЛЯ”

В злучі з тим, що розпочалась робота заложення нової землі, то отже в ті цілі місяць червень є назначений для виконання своєї роботи поза містом. Як Йонадаби так і помазані звістителі царства будуть раді взяти участь в ці роботі. Особливе заохочення, яке буде представлятися людям в сім періоді, буде складатися із сімох книжечок за офіру 25 ц. Три книжечки будуть в білі окладці, а чотири в кольорові окладці. Люди, котрі не зможуть взяти сю комбінацію, таким буде представлятися нова книжечка “Фашізм чи Свобода”, за таку офіру, яку вони зможуть зложити. Це заохочення відноситься рівнож і до книжечок в різних мовах. О повній інформації в сі справі глядіть в “Повідомителю” в англійській мові. Час, коли ся книжечка буде пушена до публіки буде оголошений де інде.

ВАРТОВА БАШТА

І ВІСТНИК ПРИСУТНОСТІ ХРИСТА

VOL. LV

Червень, 1939

№ 6

ДРАМА ОПРАВДАННЯ

(Продовження)

“Отже всякий, хто мене визнаватиме перед людьми, того й я визнаватиму перед Отцем моїм, що на небі”. —
Маттея 10:32

ЧАСТЬ 2

ЗРОБИВШИ, вияснивши й зрозумівши цю присягою—взяну угоду, ті звідателі сейчас пішли їх дорогою й сховались у горах. Пізніше Рагаба вірно виконала дальші умовини своєї угоди, вивісивши умовлений знак, доказуючи цим, що вона сильно стояла в її вірі до Бога: “Вона ж їм каже: Нехай станеться по вашому Тут відпустила їх, і пішли вони своєю дорогою, а вона привязала до вікна червону мотузку”. (Ісуса Навина 2:21) Йонадаби співтоваришать із Божою організацією; і через свою організацію, якої Ісус є Головою, Бог має ясне порозуміння з Йонадабами і приводить їх до оцінення їхнього споріднення до себе, і показує їм місце, яке вони мусять зайняти. Вони помагають свідкам Єгови у виробленні вірного звіту Ісусу Христу, Більшому Йозуйові, як це Рагаба допомогла звідателям зробити добрий звіт. В часі, коли ізраїльтяни рушили через Йордан ворота Ерихону були заперті, і люди всі знаходились у нутрі його; отже ніхто на міському мурі не міг бачити червоної стяжки в Рагабовім вікні. Такі були вказівки, щоб їх виконала Рагаба. Її активність показує, що Йонадаби і свідки Єгови мусять ділати чесно одні з другими, і це без страху. Всі, що люблять Господа Бога чинитимуть ту саму річ. Це також показує, що світські люди в “християнстві” під діявольською організацією, якої вони є частию, не можуть бачити ані оцінити, що та червона “лінія” або “мотузка” означає, цебто, вони не можуть бачити, що Йонадаби дійсно вповають на пролиту кров Ісуса Христа й показують віру й слухняність Богу.

23 Ті звідателі знайшли місце сховку в горах на західнім побережжі Йордану, під час, коли гонці гляділи за ними в противній стороні, недалеко броду Йордану. По трьох днях цю погоню (ерихонці) понехали, і тому, що води Йордану були дуже високо, і ізраїльтяни знаходилися на східній частині його, отже ерихонці думали, що матимуть мир і безпеку, схоронившись в місті оточеним мурами й пішли на відпочинок. Скоро погоня була понехана, звідателі встали з свого місця сховища й перейшли Йордан, без сумніву перепливши цю бурливу ріку, як це зробили й інші опісля. (1 Па—

ралипоменон 12:15) Звідателі ті спішилися і дали вірний звіт Йозуйові, як це трійця дев'ять літ тому Йозуя і Калєб дали вірний звіт Мойсейові. (4 Мойсея 14:10) Вони були певні, що місто Ерихон упаде в руки Йозуя, а це тому, що жителі того міста мали страх, і про це вони з довірем повідомили Йозуя. Так і тепер вірні свідки дають звіт про Єгове “діло дивовижне”, розказуючи про страх який напав ворога спричинений тим же. Вони знають, що “християнство” впаде в Армагедоні, бо так Єгова предсказав. Особливо релігійністи стали перестрашені тим, що має настати, і вони так замішались, що вони не знають, що мають робити. Тут кінчиться ця сцена драми.

РУШАЮТЬ У ПОХІД

24 Від цієї точки починається інший пророчий образ. Не є цей образ продовження драми другої голови, але є паралельом прообразу другої голови Ісуса Навина. Хоч це правда, що всі ті річі “нам на науку написано, щоб через терпіння та утішення з писання мали надію”, то це також правда, що вони були дані яко средство помочи й надії Господнім “іншим вівцям”, на котрих кінець світа прийшов. (Римлян 15:4; 1 Коринян 10:11) Ця з духа—народжена кляса була дійсно ужита в сповненні цієї пророчої драми, і то навіть без їх відома в часі сповнення тої ж. Тепер же, коли їм дозволено поглянути на їх шлях яким провадив їх Господь, і що вони мали дійсну частку у сповненні цієї великої пророчої драми, яку Господь зробив століття тому, то це побільшує їх довіря й радість. Їх співтовариші, “інші вівці”, пізнавши яким чином Господь провадить своїх людей в сповненні цієї драми, їх надія й радість збільшається, і це порушує їх до більшої ревності для царства. Ці пророчі образи показують інтереса двох стадів і як вони разом ідуть у похід, співділаючи точно в гармонії й виконують все на славу Божу і Його царя. Ці пророчі образи відкривають Боже розпорядження для охорони й спасення “інших овець”, що їх Більший Йозуя, Ісус Христос, тепер збирає, отже вони будуть особливою помічю й потіхою для Йонадабів в теперішньому часі.

25 Нарешті прийшов час для сил Ізраїля рушити вперед: “І встав Йозуя рано вранці, і рушили вони даліше з Ситтима та й прийшли до Йорданії він з усіма синами Ізраїля, й обночувались там перш ніж перейшли”. (Ісуса Навина 3:1) Місцевість Ситтим знаходилась дещо подалеку на схід від Йордану. Йозуя рушив свою армію від тієї точки до берега ріки, де вони отаборились на ніч. В наступаючий ранок, серед широкого дня, вони переходитимуть через бурливі води ріки, коли то всі очі, включаючи і людей Ерихону, будуть бачити чудо, що його Бог Єгова зробить в честь свого ім'я. Ситтим або вакація деревця були так названі, бо вони мали колючі терня. Отже ці колючі деревця здається представляють стан вірних слуг на землі впродовж 1918 року і з початку 1919 року, коли то вони були “увязнені” і “назначені умерти”, і були колени Сатаною і його релігійними слугами на землі. Те, що ворог заподіяв для них, було великою карою для Божих людей; і це було показано фактом, що пізніше Йозуя пророкував перед ізраїльтянами, що коли вони будуть невірні Богу, то вороги будуть допущені на них і вони стануться “сіткою і запоною, бичем на ребрах ваших і колючкою в очах ваших”. (Ісуса Навина 23:13) Це, що Ізраїль рушив від тих колючих дерев мало б представляти, що Господь “увільнив в'язнів” і “випровадив їх душу з в'язниці”. (Псальма 146:7; 142:7) Тепер похід до свободи й до боротьби з ворогом мусів зачатись, як це показано в пророчій драмі.

26 Той похід прийшовши до Йордану знайшов, що бистрі води його були дійсною перепорою. Подібно й в 1919 році, коли то позатипічний похід взяв місце, Божі люди побачили, що перед ними були великі перепони. Тоді многих віра упала й вони відпали. Як та висока струя вод Йордану, так розбурхане людство, представлене через ріку і її води, пліло з напруженням і лютістю й спішило до мертвого моря, т. є., до знищення в Армагедоні. Найперше появивсь комунізм, як велика потвора. Релігійні й політичні союзники у великій лютості змагались злапати контроль над землею. Опісля народивсь фашизм і нацизм, і “велика блудниця”, тобто, та колись “забута блудниця” (релігійна римо-католицька), зачала ходити по місті, т. є., “християнстві”, і виспівувати многі примануючі пісні, як про це говорять пророцтва в слові Божім. (Ісаї 23:15,16) Свідки Єгови, хоч малі числом і слабкі в силі, стали проти цієї могутньої струї лютотою людства. Як вони могли перейти цю струю живими й дістатись до їх насліддя в царство і його службу, о яку Господь Бог постарався для них? В тому часі дух святий ще не був “вилитий на всяке тіло”. (Йоїля 2:28,29) Тепер пригадайте собі, що взяло місце, і нехай ваша надія й радість побільшаються.

27 Як Йозуя тоді провідничив ізраїльтянами, так Більший Йозуя, Ісус Христос, провадив своїх людей в тім згаданім часі у сповнення пророчої дра-

ми: “Як же вплило три дні, проходила старшина громадська по таборі”. (Ісуса Навина 3:2) Ті “три дні” згадані тут сходяться з трьома роками, від 1919 до 1922 років, впродовж котрого то часу було много здогадів щодо значіння Божого слова, а особливо “старші вибрані” робили много предсказань. Декотрі підтримували бадьорність, а знов інші ставали боязкими і стримували (похід) взад, не роблячи ніякого зусілля ступати вперед. “Вартова Башта” з 1 і 15 серпня 1919 року містила артикули “Блаженні Небоязкі”, і розводилась над напрямом Єлисея побіч Йордану і чудо, яке він зробив через розділення вод. В тому році відбулась конвенція в Сідар Поїнт, коли то зачалась дискусія публично над цими важливими питаннями. Тоді видано спеціальне число “Золотого Віку”, зміст котрого по більшій частині був написаний у в'язниці за ґратами, і вскорі опісля видано чотири мільйони примірників і рознесено між людей. Зміст того журналу відкривав релігійністів, що провідничили в противенстві проти вістки Божого царства. Коли той примірник “Золотого Віку” був готовий, були одиниці, що противились і нарікали проти поширення його, закидаючи, що цей рух був наслідком опінії одного чоловіка, коли ж противники воліли йти за чоловіком, що колись їх провадив, але тоді він був мертвий, і це була їх вимівка, що вони не робили нічого для добра царства. Протівно, вони твердили, що Господні люди повинні сидіти бездільно і розмовляти про любов, а ворога полишити в спокою. Противники сумнівались і заперечували, що Господь даліше уживає “Вартову Башту”. Із цього вийшло велике потрясіння, що добре можна порівняти до нічлігів побіч ревучих вод Йордану, не маючи ніякого людського средства до переходу тих же. Та як в прообразі так і позаобразі вірні вповали на Господа. Отож написано є, що “про ходжала старшина громадська по таборі” по приказу Йозуя; а це знов сходиться з 1922 роком, коли по приказу Господа вірні пішли між людей Божих, щоб заохотити їх до більшої активності й ревності в службі.

28 Як колись Йозуя дав приказ своїм чиновникам і вони його слухали, так тепер Ісус Христос, Більший Йозуя, розпорядкував своїми слугами в 1922 році. “І повелів народові кажучи: Як побачите скринню завіту Господа Бога вашого, що несуть її левити і священники, так маєте рушати з вашого становища та ітимете за нею”. – Ісуса Навина 3:3

29 Суть тієї вістки або команди переданої вірним є ця: Коли ви побачите, що Господь Бог Єгова, представлений через Його Післанця, Ісуса Христа, прийшов до храму (Малахії 3:1), що у драмі було представлено через скринню завіту, тоді прийшов час рушати вперед, і тоді поступайте після Господнього приказу, а не після чоловічого. “Се що йдуть слідом за Агнцем, де б Він не йшов. (Одкриття. 14:4) Ізраїльтяни на берегах Йордану вже не мали хмари в день, ані огняного стовпа в

ночі щоб провадив їх. Вони мусіли вважати і йти за ковчегом завіту. Так із приходом Ісуса Христа до храму, дух святий вже більш не служив як провідник посвячених, але Господь Ісус, позатипічна скриня завіту, представник Єгови, від того часу провадить і кермує рухом своїх людей. Ті, що не побачили Христа в храмі відпали цілком.

30 Ізраїльські священники, що несли ковчег на своїх раменах, були більше чим пів милі від решта Ізраїля, на переді походу. “Та тільки держіть просторонь між вами і нею до двох тисяч локоть; не наближайтесь до неї, та й знатимете сим робом, по якій дорозі простувати: по цій бо дорозі ви досі не ходили”. – Ісуса Навина 3:4

31 Люди могли бачити ковчег і йшли за його провідництвом. Від 1919 року Ісус Христос, позатипічний ковчег, прийшов до храму, і тепер вірою можна бачити Його там, що Він провадить посвячених Йому і Богу Єгови. В 1919 році і опісля свідки Єгови потребували провідництва Ісуса Христа, бо тепер вони виконували роботу, що провадила їх дорогами, якими вони досі не ходили. Це була нова робота, відмінна від “періоду Ілії”. Тепер можна легко бачити, як тяжко це було в 1919 році покинути провідництво чоловіка, якого вони вважали за “вірного і розумного слугу” і “сьомого післанця”. Їм прийшлося трудно полишити “Виклади св. Письма”, книжку “Щоденну Манну”, і братись до дальшої роботи і шукати за яснійшим відкриттям в слові Божім. Декотрі мовчки вірували й впирались, що всяка правда, яка має бути відкрита, була дана тому чоловікові, що помер тоді, і вони заявляли, що це не було на місці дальше глядіти за духовою поживою. Їх втрата була велика. Що до тих інших, що вповали на Єгову і йшли за Ісусом Христом, ті йшли вперед і отримали много благословенств.

32 Йозуя дав дальші організаційні поучення людям, що були передані їм при помочи його підчинних чиновників, представляючи слуг Господніх ділаючих під керівництвом Ісуса Христа: “Рече тоді Йозей народові: Дбайте про те, щоб очиститись, бо завтра чинитиме Господь чудеса між вами”. (Ісуса Навина 3:5) Це значило, що із початком позатипічного походу в 1919 році ті, що виступили наперед мусіли очиститись, цебто, посвятити себе цілком на службу Єгови, Його царя й Його царства. З початком 1919 року “Вартова Башта” сталась средством Господа Ісуса Христа до передання своїм людям організаційних поучень, і від того часу заохочувати любимців Бога й Його царства без страху посвятитися Єгові й Його праці так, щоб бути достойним служити в Його царстві. Їх наминається бути вірними й ревними, щоб вони могли бачити ті чуда, які Бог тепер творить між ними і для них. Мало ізраїльтян оціняли ті дива які Бог творив, і також мало позатипічних ізраїльтян від 1919 року бачили й оціняли ті дива Божі, які Він творив між ними і для них з свого слова. Із бігом років Єгова відкривав од-

но пророцтво за другим рукою Ісуса Христа і провадив своїх людей і отвирав їх очі до великого скарбу й клав перед ними нагоду служити і наповнив їх невимовною радістю. Сьогодні вірні по цілому світу несуть свідоцтво про цю правду.

33 Тоді також дано виразний приказ священникам: “До священників же промовив Йозей так: Возьміте скриню завіту, та й простуйте поперед людьми, і взяли вони скриню завіту та й простували поперед людьми”. (Ісуса Навина 3:6) Ця часть пророчої драми показує Ісуса Христа, Більшого Йозуя, видаючи прикази своїм вірним слугам по 1922 році. Як колись священники несли ковчег завіта на своїх плечах, так по 1922 році слуги Господні мусять нести з великою радістю тягар, який Господь поклав на їх плечі. Вони мусять показати не лише охоту до праці, але й велику радість, і що вони вповні признають, попирають і вельми радуються в Богу Єгові й Ісусу Христу, як єдиними “Висшими Властями”. Ці речі є також представлені в пророцві Езекиїла в першій голові, показуючи, що Єгова їде на своїй організації. В 1922 році Єгова поручив своїм вірним слугам в Христі на землі виконувати службу, виливши на всіх дійсно посвячених свого духа, як про це пророкував Йоїль 2:28,29. В послушенстві до цієї поруки вірні взяли до роботи по приказу й зачали виконувати її. Це було показано тим, що сталося в 1922 році. Тоді то Господь відкрив своїм людям, що Ісус Христос прийшов до храму, і тоді свідки Єгови, побачивши і зрозумівши цю велику правду перший раз, виявили велику радість рушивши до діла. Тоді звернено увагу на пророцтво Ісаї (6:8), а іменно: “І почув я голос Господень, що говорив: Кого б мені послати, й хто нам піде? І сказав я: Ось я, пошли мене!” Звертаючи увагу на це пророцтво, промовець в тім случаю сказав до зібраних свідків: “Голосіть цю вість далеко й широко; світ мусить знати, що Єгова є Бог і що Ісус Христос є цар царів і пан панів. Це є день над усі дні. Ось цар зацарював! Ви є Його вістники. Отже голосіть, голосіть, голосіть царя і Його царство!” На цей заклик прийшла електрична відповідь, з викликами радості від присутних, і свідки рушили до діла як колись ізраїльтяни рушили на приказ Йозуя.

34 День Господень прийшов. “Господь же рече Йозейові: Сьогодні почну звеличувати тебе в очу всього Ізраїля, щоб вони зрозуміли, що яким був я до Мойсея, такий я й з тобою”. (Ісуса Навина 3:7) Ось так пророча драма відкриває, що прийшов час прославити Ісуса Хреста, царя, бо це день Господа Ісуса, “день Христов”. (1 Коринтян 5:5; 2 Коринтян 1:14; 2 Солунян 2:1) Прийшовши до храму в 1918 році, Ісус Христос зачав царювати й сповняти уряд як Суддя людей і Оправдатель Єгового ім’я. Проголошення цієї правди, возвеличує ім’я Ісуса Христа в очах людей. Чим більше розуміння мають вірні, тим більше вони оцінюють факт, що жадний чоловік, мертвий чи живий, не

провадить їх, лише Ісус Христос, Вибраний Слуга Єгови в храмі. Він має повний нагляд над роботою Єгови і провадить тих, що з радістю служать Йому. Прийшов час для Єгови виконати свою роботу рукою Ісуса Христа і Він бажає, щоб люди розуміли, що як Він був з Мойсейом, так Він є з Ісусом Христом і з тими, що вірно ступають Його слідами. Це є дальшим запевненням, що Господь даліше вживає те саме Товариство як своєї земної й видимої організації для виконання своєї роботи від 1919 року, як це Він уживав і перед тим.

35 Ізраїльським священникам дано приказ іти у струю бушуючих вод Йордану: “Оце ж повели священникам, що несуть скриню свідчення, так: Зойшовши з берега йорданської води, зупиніться у в Йордані”. (Ісуса Навина 3:8) Не було тоді чоловіка, щоб простягнув палицю над водами, як це Мойсей робив в попередніх случаях по приказу Бога. Не було там і “сильного східного вітру”, щоб розділити води, як це Червоне море розділилось на приказ Господа. (2 Мойсея 14:21,22) Ті слуги Господні, що були вірними і що були введені у храм і дістали поучення через Ісуса Христа перед 1922 роком, тепер мали в послушенстві рушити вперед проти тих, як здавалось їм, непоборимих перепон або кам'яного муру, що здавались зупинили всякий поступ, і що та перепона ніколи не уступиться. Що ж тоді вони мали робити? Тоді вони мали стояти й чекати на Єгову, і не знеохочуватись або вертатись назад. Ані вони не мали сполягати на людське виrozumіння або пораду, але мали цілком вповати на Господа Бога і Ісуса Христа в усіх дорогах їх, і Він мав показати їм вихід. (Приповісті 3:5,6) “І промовив Йозей синам Ізрайлевим: Приступіте і вислухайте слова Господа, Бога вашого”. (Ісуса Навина 3:9) Так і Ісус Христос, зібравши свідків Єгови у храм, каже до них: “Прийдіть і почуйте слова Божі”.

36 Тепер велике чудо мало бути виконане в очах всіх вірних ізраїльтянів, предсказуючи, що Єгова своєю чудотворною й побідоносною силою провадитиме своїх людей вперед: “І сказав Йозей: Ось по чім знатимете, що серед вас присутен Бог живий і що він проганятиме з перед вас Кананіїв, Гетіїв, Гевіїв, Ферезіїв, Аморіїв і Евузіїв”. – Ісуса Навина 3:10

37 Ця частина пророчої драми предсказала, що Господь перепровадив своїх свідків через позатипичний Йордан, і що це становить повне запевнення, що Він знищить своїх ворогів і поширить своє царство над усією землею. Ті, що бачили і переходили Йордан пізнали, що Єгова є Всемогутчий Бог і що Його задуми здійсняться. Указуючи на скриню завіту, Йозуя сказав до ізраїльтянів: “Оце ввійде перед вами в Йордань скриня закону Господа, Бога всієї землі”. (Ісуса Навина 3:11) Єгова через свого Оправдателя Ісуса Христа, провадить дорогою, і вірні вповні вповають на

Нього і йдуть за Ним де б Він їх не провадив.

38 Ця пророча драма тут показує скорий упадок людського роду в деградацію й руїну, і що це мусить прийти перед збудуванням “нової землі ... в котрій правда домуватиме. Слово “Йордан” значить “сходити” або “сходячий”. Подібне слово в єврейській мові є “Йордін”, і є двічі ужите в книзі Ісуса Навина 3:16 і відноситься до йорданських “вод” і обидва рази переложене “що ішла у низ” (англ.). Через майже цілу довжину йорданське дно є низше рівнини океану. Мертве море, у котре він спадає, не має жадного відпливу. Енциклопедія МкЛінтока і Стронга каже: “Йордан має два історичні джерела; і вони знаходяться у споді гори Гермон. “Американа” енциклопедія каже: “Він виходить із трьох головних джерел у споді Гермону, а ті висші струї лучаться в Озері Гулеї, старинні Води Мером”. Гора Гермон, з ряду гір Лебаному, є подібна до “гори Божої”, котрої Едем був частию, а ті “два історичні джерела” Йордану подібні до Адама і Єви, перших родичів нашого роду. Із цих джерел початок Йордану падає сто ступнів і впливає в озеро або в “води Мером”. (Ісуса Навина 11:7) “Мером” значить “висота” або “вивиснення”, і представляє поновний початок нашого роду від Ноя і його родини. Із південного кінця озера Мером Йордан знов виринає і спадає більш чим 700 ступнів впродовж девяти миль, до моря Галилейського, що є 682 1/2 ступнів низше рівнини морської. Тут знов Йордан зупиняється тимчасово. Це можна порівняти з часом Ісуса Христа, коли то роду людському дано ще іншу нагоду через проповідування євангелії. Із південного кінця Галилейського моря знов виринає Йордан і (після “Американа”) “пливе круто і дивовижно яких 65 миль прямо, або 200 (миль) включаючи всі його викрути, і тоді впадає в північній кінець мертвого моря. ... Долина Йордан становить один з важливих витисків у світі: Мертве море є 1,312 ступнів низше морської рівнини, отже разом ріка спадає 2,300 ступнів”. Взагалі ріка Йордан пливе з півночі на південь. Долина Йордану займає майже дванадцять миль Ерихону.

39 Цей опис ріки Йордану влучно представляє біжучу струю людства, що скорим ходом впадало від перфектного рівня Адама в Едемі, і постійно чим раз низшим і крутим напрямом біжить до знищення у безплідне, безжиття, “море”. В Армагедоні представленому через Мертве море, у котре Йордан пливе і не знаходить ніякого впливу. Даючи дальший приказ, Йозуя сказав: “Виберіть же дванадцять чоловіка із родів ізраїлевих, по одному з кожного покоління. – Ісуса Навина 3:12

40 Ті дванадцять чоловіків мали представляти людей “нових небес” і отворення роботи “сотворення нової землі” (Ісаїї 65:17), так що коли та робота поступала до виразної точки, Єгова дав додо зрозуміння й оцінення, що Його задуми на-

певно сповняться.

41 Йозуя в цім образі показує, що Бог відокрес Ісусу Христу, що Він мав до виконання, а пізніше позволить членам Його тіла побачити й зрозуміти. “І скоро зупиняться в Йорданській воді священники, що несуть ковчега Господа всієї землі, вода Йорданська перестане текти і стоятиме наче стіна”. – Ісуса Навина 3:13

42 Отже з початку сповнення пророцтва, в 1922 році дотично переходу і Йордану, вірний останок, члени храму, мусіли вірою виступити і одважно ступати в бистрі води і там показати людям знак царства Єгови і приносити овочі царства, тобто, вість царства. У “Вартовій Башті” за серпень 1919 року і липень 1, 1920 року звернено увагу на роботу Ілії і її закінчення в 1918 році, і що робота Єлисея зачалась в 1919 році по паузі або періоді очікування, і що робота Єлисея мусить продовжуватися аж до Армагедону. Ця пророча драма у цьо-

му пункті зазначила велике чудо, зроблене Єговою в Йордані, передсказуючи великі й чудові річі, які мав виконати Господь Ісус Христос, і що Він є представником і оправдателем Єгови і яку часть вірний останок відіграє в цій часті драми. Коли ці речі стали ясними в умах Божих посвячених людей, тоді вони зрозуміли, як чудо-во Господь провадив їх, захищав і охороняв їх від ворога, і які великі річі Бог іще зробить, у котрих вони матимуть часть і службу. Лишень безгранична сила Єгови могла перепровадити ізраїльтянів безпечно через бурхливі води Йордану. Лишень та сама сила може визволити Його вірних тепер на землі й ужити їх до виконання того, що відоб’є славу і честь Всевишнього. Те, що наступило в пророчій драмі оправдання, показує, чому Господь перепровадив своїх людей в протягу минулих кількох роках через так численні досвідчення. *(Продовження слідує)*

ДРАМА ОПРАВДАННЯ

(Переложено з англійської “Вартової Башти” з 1-го марця 1939 року)

“Не лякайся, бо я тебе визволив з неволі, дав тобі ім’я: ти мій”. – Ісаї 43:1

ЧАСТЬ 3

ЄГОВА заявив, що Його заміром є проголосити своє ім’я по цілій землі, нім Він ужиє свої сили на знищення ворога. (2 Мойсея 9:16) Його задуми мусять бути виконані у назначенім часі. Можна сподіватися, що Єгова вибере собі свідків, яких Він ужиє для проголошення свого ім’я по цілій землі. Вибір людей для Єгового ім’я і доручення свідоцтва про Його ім’я мусить узяти місце перед упадком сатанської організації. У цій драмі оправдання коло ріки Йордан Єгова зробив чудо, показуючи, що Він вибирає своїх власних свідків, дає їм нове й властиве ім’я, поручає їм роботу, і тоді висилає їх виконувати ту припоручену їм роботу. Потому одкриття цих великих правд стається средством скріплення для Його людей, що становить доказ, що “скільки бо перше написано, нам на науку написано, щоб через терпінне та утішення з писання мали надію”. (Римлян 15:4) Ці великі правди відкриті тепер останкові не лише дають їм велику потіху і радість але також є покармом, яким кормляться Йонадаби зо стола Господнього, які становитимуть “велику громаду”, якою то поживою вони мусять тепер кормитися під час, коли вони співають хвалення Всевишньому і Його цареві. Йонадаби тепер бачуть і оціняють ті правди й вельми радуються. Вся робота свідоцтва мусить бути виконана без страху до чоловіка або кого іншого.

2 Ізраїльтяни, в послушенстві до приказу Господнього, даного їм видимим провідником Йозуєм, полишили їх шатра і встали в ряди до походу до бушуючих вод Йордану. Тоді був час жнив і

Йордан був повен води. Ізраїльтяни мусіли бути дуже одважні й вірно сповняти інструкції. “Як же народ рушив з своїх наметів, щоб йти через Йордан, і священники понесли скриню завіту поперед люду”. – Ісуса Навина 3:14

з Тепер щодо сповнення цієї драми: Ця драма зачалась сповняти в 1922 році. Перед тим часом Божі завітуючі люди були в стані бездіяльним у службі Господній, і це було представлено, що Божі типічні люди спочивали у своїх наметах, нім вони дістали приказ рушати до Йордану. Полишивши свої намети щоб перейти Йордан, цим Єгова передсказав, що Його новочасні слуги мусять увійти в наслідде, цебто, мусять поширити справи царства і мусять стати проти ворогів Господніх і знищити їх релігійну власть над обіцяним царством, яку то власть мильно приписують собі релігійні інституції; і вони мусять стрінати всяку опозицію й мати повну віру в Господа Єгову й Його царя. Конвенція в Сідар Поїнт, Огайо, в 1922 році, зазначила початок енергичної активності зо сторони повно посвячених Богу і Його цареві, що зазначило почин позатипічного походу до Йордану.

4 Ізраїльські священники, виконуючи їхню часть у драмі, несли скриню завіту на своїх раменах до Йордану. Без сумніву, вони мали прийти аж до того місця на березі Йордану, де пізніше Єлисей плащем Ілії вдарив води Йордану і чудом перейшов ріку. Коли ізраїльтяни рушили до Йордану, була тоді пора жнивна і води в ріці були дуже високі, як це звичайно буває в тій порі року.

Води в ріці дико гнали в напрямку Мертвого моря. “То, як тільки несучі ковчега увійшли в Йордань, і ноги священників, що несли скриню завіту, замочились в воді, – Йордань же виступає під жнива всюди з берегів своїх”. – Ісуса Навина 3:15

5 У сповнення цієї частини драми, як це показують добре знані факти, на 8 вересня 1922 року сталась дуже інтерна подія, коли то “проголошено перший раз, що Господь Ісус Христос прийшов до свого храму, і що прийшов час, коли Його слуги мусять проголошувати царя і Його царство. (Малахії 3:1; Ісаї 6:1–8) Тоді то настав час великої радості і маніфестація великої ревності з боку зібраних. Це зазначило зворотню точку подій в їхньому поході до царства.

6 Цей драматичний образ показує, що священники Ізраїля несли ковчег завіту на своїх раменах, і, прийшовши до ріки, їх “ноги замочились у воді”. Сповнення цієї частини образу взяло місце тоді, коли Божі люди, зібрані на конвенції, як про це повисше згадано, відповіли на поклик, щоб голосити царя і Його царство, і голосно закричали: “Ось я, пошли мене”. – Ісаї 6:8

7 Зараз потому ревні одиниці пішли між людей (представлені через води ріки) і як вістники Єгови царства під Ісусом Христом, вони зачали проголошувати царство і Його царя. В тому то часі прийнято вість або “сьому з останніх пораз” у формі прокляття під титулом “Визов”. Цей факт, що Йордан був повний аж по береги має певне значення. Води були бистрі й глибокі, що указувало на неможливість на перехід ріки, і не було там ні моста ані порома. В додатку до цієї захоплюючої події ми мусимо пам’ятати, що сторожі на мурах Ерихону могли ясно бачити виступ Ізраїля, отже ті великі води в ріці між ними а ізраїльтянами були неначе охороною для ворога від нападу. Ця частина драматичного образу також сповнилась у тому часі. Сталось це в 1922 року, що Ратті став папою Пієм XI; що фашизм взяв контроль в Італії; що Союз Совісті Большевицької Республіки взяв місце; що демократії зачали зникати з лиця землі; що економічні обставини ставали чимраз гірші; що “лукавий слуга” кляса стала активною проти вірних слуг Господніх; і що всі ці чинники згадані були проти свідків Єгови. Всі ті люди, ніби бурхливі води Йордану, встали проти Божих людей. Тоді прийшов час йти між людей і одважно давати свідокство про царство. Хоч така робота виглядала бути неможливою, то однак наспів був час йти до людей з Господніми сімома “останніми поразками”, що містилися “у сімох золотих чашах, повні гніва Божого”. (Одкриття 15:1,7,8) Прийшов був Божий час виконати роботу, і та робота мусіла бути виконана серед великої опозиції й перешкоди. Єгова предсказав час у цій пророчій драмі, і Його слуги мусіли ділати, вповаючи цілком на Господа. І так можна бачити, що від ізраїльтянів вимагалось великої ві-

ри, щоб вони перейшли Йордан. Також вимагається повної віри й довір’я в Єгову й Його царя від вірних слуг Господніх у сповненні цієї частини драми, коли вони йшли між людей з вісткою царства. Ізраїльтяни не знали, що Єгова зробить чудо, щоб перепровадити їх через бурхливі води Йордану. Так і у сповненні, вірні слуги Божі не могли знати, який наслідок це принесе їм, коли вони виступлять проти окопаного ворога, а особливо релігійного чинника, який розлютився проти них і яку то лють піддержували політичні володарі світа. Єгова сказав Йозуєві бути “дуже одважним” і Йозуя сказав до людей: “Чинитиме Господь чудеса між вами”. Так і Ісус Христос сказав до своїх послідовників “Не бійтесь” ворога. Ліга народів тоді сформувалась, і Диявол використав людський страх і сформував ту лігу. Бог сказав до своїх людей: “Не бійтесь того, чого він боїться, й не лякайтесь. Бога сил небесних – його, як святого, шануйте; його одного вам боятись, перед ним вам дрожати”. (Ісаї 8:12,13) В 1922 році позатипічний похід до Йордану зачався і продовжається аж до сьогодні, і ті, що вповні вповають на Господа йдуть вперед без страху до ніякого чоловіка або Диявола, а боятись лише Бога, і вповають всецільно на Нього і на Більшого Йозуя.

8 Ізраїльські священники з скринєю завіту були на східному боці Йордану, води плили з опівночі або з правого боку священників. “Зупинилась тоді вода, що текла згори, і стояла як мур аж до міста Адаму, та аж до Сартана; та ж вода, що йшла у низ до степового моря, до Соленого моря, стекла зовсім: і народ переходив навпроти Ерихона”. – Ісуса Навина 3:16,17

9 Оттам Єгова виконав велике чудо, стримавши бистрі води Йордану, так, що води стали коло Сартана, що сталось приблизно дві тисячі локтів або більше чим пів милі на північ або з правого боку священників, і це зробило великий простір для людей Ізраїля, щоб вони перейшли по споді ріки, який був висушений. Ті пливучі води з опівночі і стримання їх, представляли людей доброї волі, що слухають вістки Господньої. У сповнення цієї частини пророчої драми, Єгова теж зробив чудо. Війна зачалась в небі й на землі в 1914 році. (Одкриття 11:17,18; 12:1–12) Ті дні горя Єгова вкоротив, установивши мир серед горя. Ніхто з народів не знав, чому Господь стримав війну в 1918 році, лиш Господь знав. Він зробив тут чудо, яке було представлене через чудо коло Йордану. У тому періоді утихла ворожнеча, і Господь післав своїх посланців з остерогою до людей доброї волі, стримавши їх від невідпорного бігу до Мертвого моря Армагедону. Як би не це велике чудо, то Ісус заявив, що “жадне б тіло не спаслося, та задля вибраних укорочені будуть ті дні”. – Маттея 24:22

10 Те чудо Єгова зробив, щоб вірний останок міг нести вість Єгови до людей доброї волі, котрі то люди доброї волі єдині переживуть Армагедон. Ось

так Єгова дозволив на чудо ради вибраних, щоб вони доказали їх невинність у виконанні вістки до “інших овець” Господніх. Для людей доброї волі дано нагоду уникнути затоплюючих филь, що несли до моря знищення, представленого через Армагедон. Священники несли скриню завіта на своїх раменах. Води Йордану (представляючи людей) були розділені на півночі або на правому боці священників і скрині завіта, що представляла присутність Єгови. Та скриня завіта була престолом для “світла Шекіна” Єгового, у наметі або храмі. На раменах священників на дні ріки та скриня представляв ласку Господню для “інших овець”, з яких складатиметься велика громада. (Одкриття 7:9–17) Присутність Господня явилась тоді для добра Ізраїля, як і тепер для добра вибраних.

11 Те чудо далше показує, що лише люди доброї волі з яких складатиметься велика громада, переживуть Армагедон, яко ж написано: “Та ж вода, (представляючи люди), що ішла у низ до степового моря, до Соленого (Мертвого) моря, стекла зовсім; що представляло, що “козли” кляса буде відтята Господом на віки в Армагедоні. (Маттея 5:45, Діаглот) Води, які стали з опівночі й становили велику стіну охорони представляли людей доброї волі, що перейдуть Армагедон під час, коли води на полудне від священників, які зникли у Мертвому морі, указували на тих людей, що впадуть в Армагедоні й не знайдуть життя. Ось так показано, що велика маса людства біжить без перешкоди і не зважає на ніяку осто­рогу широкою дорогою, кінець якої є вічне знищення, і судьба якої була наперед призначена Господом. Римо-католицька гієрархія, та передова інституція є особливо представлена тут.

12 Те місце де вони переходили Йордан є вельми важне для тих, що люблять Бога. Воно називалось Бет-Бара (Суддів 1:24), і значить “Дім Броду або Переходу”. Знаходилося воно на східній частині Йордану в тому місці, де Йоан хрестив каючихся ізраїльтянів. “Се в Витаварі (Бет-абарі), сталося, за Йорданом, де Йоан хрестив”. (Йоана 1:28) Під час, коли він так хрестив ізраїльтянів, він побачив Ісуса й сказав: “Ось Агнец Божий, що бере на себе, гріхи світа”. Без сумніву, що в тому місці й Ісус охрестився і дух Божий зійшов на Нього у виді голуба й голос з неба заявив, що Єгова впо­добав собі Його. (Маттея 3:16,17) Хрещення Ісусове символічно говорило, що задля оправдання Єгового ім’я і викупу послужних із роду людського, Він жертвував всі земні речі або добро, щоб ті доброї волі до Його Отця Єгови могли знайти життя; і що хто не зважатиме на осто­рогу і відкине ласкаву провізію Єгови, ніколи не бачитиме життя. – Йоана 3:36

13 Ім’я Бет-Бара або “Дім Переходу або Броду” очевидно значить, що часами ріку Йордан в тому місці можна було перейти. Можливо, що це означувало, що від часу апостолів аж до приходу Ісуса

Христа, царя, деякі вірні аж до смерти перейдуть Йордан, уникнув знищення, і, як апостол Павло, очекатимуть на прихід Господа і отримають вінець життя. (2 Тимотея 4:8) Та з приходом Господа до храму, води Йордану (цебто, люди) повні береги, гнали ніби божевільні, незважаючи на Бога Єгову й Його провізію для них; і тоді вірний останок перейшов через Йордан до стану царства із-за чудотворної ласки Бога Єгови, і що велика громада, яка складається з людей доброї волі до Бога, вповні вповаючи на пролиту кров Ісуса Христа й посвятившись Богу і цареві, знайде охорону і безпечність, і знайде життя, коли ж інші з роду людського поринуть до Армагедону, – моря смерті й знищення.

14 Місто Ерихон, що було твердинею ворога, знаходилося лише шість миль на захід від західного берега Йордану. Ті, що знаходилися на мурах міста, дивлячись на схід, без сумніву могли бачити, як ізраїльтяни чудом перейшли ріку по сухому дні. Таке чудо мало спричинити великий переляк у серцях ворогів, коли вони приглядались йому із мурів, і їх страх переходив на люд й в середині мурів від очекання зближаючогося нападу. Так і річ малась у сповненні цієї частини драми від 1922 року. Ті чудом наділені благословенства Господом на своїх вірних свідків і одвага й сміливість вірного слуги кляси у проповідуванні вістки царства вельми здивували ворога у твердині, а особливо Римо-католицьку гієрархію, і нагнали страх у їх серця. Ніколи перед тим ніяка організація не виконувала такого рішучого й постійного свідчення проти лукавої релігійної організації, як це взяло місце по 1922 році проти диявольського головного представника на землі, яким є римо-католицька гієрархія. Слова апостола здається будуть тут дуже відповідні, а іменно: “І не жахайтесь ні в чому від противників; се їм явний знак погибелі, а вам спасення, і воно від Бога”. – Филиппів 1:28

15 Рагаба із-за її віри в Бога і її угоди з тими звідателями, мала приглядатись з її дому з муру Ерихону, надіючись, що прихід Єговових завітуючих людей принесе спасення і визволення для неї самої й її родини. Її надія здійснилася. Рагаба представляла тих людей доброї волі, що зітхають і сумують задля гидоти, яка діється в релігійних організаціях, а головню в римо-католицькій організації, і котрі виглядали визволення й спасення з приходом Єгового помазанника. – Езекиїля 9:4

16 Далше щодо сповнення цієї пророчої драми: перехід позатипічного Йордану через вірних слуг Бога Єгови зачався в 1922 році на конвенції в Сідар Поїнт, Огайо, і тоді теж був вилятий дух Єгови на всяке тіло. (Йоїля 9:28) В тім часі Господь велів своїм помазанникам виливати “сім останніх чаш порази” на ворога, і котрі то порази або вісти настрашили і спричинили муку для ворога, а головню для релігійного чинника, і від того часу ця вість стала для нього знаком погибелі, і він кричить: “Це потрясає нашими релігійними

почуваннями”. Обставини які існують між релігійними і політичними чинниками землі вповні попирають повисше заключення; і в тому часі народна часопись помістила цікаві завваги: “Коли Мустафа Кемаль гримить у воротах Константина домагаючись звернення Дарданелів Туреччині, коли британський лев жене своїх воїводів до Золотого Рога, коли революційний дух “червоної” Росії грозить збільшовичити цілу Європу, коли американський народ кричить проти надто великих цін на вугілля і інших конечностях, спричинені двома народними страйками, то цікавим є тут завважити, що одна з найбільших християнських організацій у світі думає про цю теперішню кризу. Більше ніж 20,000 ревних церковників зібрались на конвенцію Міжнародного Товариства Дослідників Біблії в Сідар Поїнт, Огайо. Що їм омерзилось мораль і дух нашого світа, політики і навіть діла Ліги Народів, то це ясно можна бачити з їх одноголосно-принятої резолюції про світові справи. Ми пропонуємо, що без огляду, що може кожний читач думати про її філософію, ця резолюція повинна мати місце в історії як живий відбиток того, що многі з наших церковників думають в цій хвилі. Що за документ для студії для психологів – ця новочасна промова про вічний поєдинок між Богом а Сатаною! “Як би ми любили побачити яке враження це зробить на Дойд Джорджа, Клеменцего, Венізелоса, Леніна, Гюса або Рута коли вони будуть читати цю резолюцію!” (Гералд, Бриджпорт, Коннектікот) Хоть релігіоністи як і інші в Коннектікот дістали осторогу, то однак вони дальше жнуть ніби божевільні до Армагедону, і фанатично противляться слугам Бога Єгови.

17 Ізраїльтяни були Божими завітуючими людьми, і священники, що служили в тім уряді, були слугами Єгови за Його розпорядженням. (3 Мойсея 7:35) Несучи скриню завіту на їх раменах, вони представляли присутність Бога Єгови між Його завітуючими людьми. Щоб вони були вірні, вони мусять цілком вповати на Єгову і бути послужними Його приказам даними через Йозуя, отже вони пішли на дно і середину ріки і там стали непохитно. “І народ переходив навпроти Ерихона; священники ж, що несли скриню закону Господнього, стояли зупинившись на суші посеред Йордані, тим часом, як усі сини Ізраїлеві переходили по сухому дну, покіль увесь народ перейшов через Йордань”. – Ісуса Навина 3:17

18 Коли священники прийшли до ріки і замочили свої ноги (ріка була тоді бурхлива і вони не могли перейти), Єгова розділив води і священники увійшли і стали на середині ріки на сухій землі, і в той час попри священників стала стіна води стримана чудотворною силою Єгови. Там вони мусіли бути вірні. Уживаючи повної віри у відпорну силу Єгови, вони мусіли знати, що ті затопні води ріки Йордану не могли ніколи поконати Божої скрині в Його присутності, і віруючи в це і знаючи це, вони сильно стояли під час, коли народ ізраїльський

переходив Йордань ріку між ними і стіною води. Всі ізраїльтяни, переходячи Йордань серед таких обставин, мусіли уживати повної віри в силу Бога Єгови. Долина Йордань, з її водами стоячими великою стіною, представляла долину тіні смертної, через яку Божі завітуючі люди мусіли переходити: “Хоч би я ходив по долині тіни смертної (біля Сатани і його слуг), то не боюся жадного лиха, ти бо єси зо мною, твоя палиця і підпора дає мені духа”. Псалма 23:4

ЙОГО СВІДКИ

19 У сповненні цієї часті пророчої драми в цій точці завважте, вірні стуги Єгови зачали іти по дні позатипічної ріки в 1922 році. Як доцільно відносяться слова Єгови в цій точці! “Не лякайся, бо я тебе визволив з неволі, дав тобі ім’я: ти мій. Чи ти через води йтимеш, – я з тобою, чи через ріки, ти не потонеш; ти пійдеш через огонь, не попечешся, і полум’є не обпалить тебе. Я бо твій Господь, Святий Ізраїлів”. – Ісаї 43:1–3

20 У сповненні Єгова перепроводжував своїх людей через Йордан у стан царства, щоб вони там були Його свідками для Його ім’я і Його царства перед Армагедоном; отже до них Він дальше сказав: “А (ви) мої свідки, – говорить Господь – ви й слуга мій, що я його вибрав, щоб ви знали й вірили мені та й зрозуміли, що се – я; передо мною не було Бога, та й опісля не буде. Я, я – Господь, та й нема спасителя крім мене. Я прорік та й спас, так як заповів; а іншого не було в вас, проте ви свідки у мене, що я – Бог, говорить Господь”. – Ісаї 43:10–12

21 Те чудотворне визволення ізраїльтян із потопних вод Йордану зробило ім’я Єгови славним між ними. Рівно ж і перепроводження Його “вірного слуги” кляси через позатипічний Йордань у стан царства, і помазання його бути Йому свідком прославило ім’я Єгови між тими, що вірили в Нього. Своім вірним слугам Він дав “нове ім’я”, як це Він обіцяв: І побачать народи справедливість твою й усі царі – славу твою, і дадуть тобі нове ім’я, яке уста Господні наречуть”. (Ісаї 62:2) І тим ім’ям є “свідки Єгови”. Ось так Єгова виробив собі “вічне ім’я”. – Ісаї 63:12

22 Як здається, то це взяло цілий день нім уся товпа ізраїльтян перейшла через ріку, як про це написано є: “Усі сини Ізраїлеві переходили по сухому дну, покіль увесь народ перейшов через Йордань”. Це включало теж і мішану товпу (2 Мойсея 12:37,38), всіх цих Бог перевів через Йордань перед заходом сонця, на десятого місяця. У сповненні цієї часті пророчої драми той “день” обнимав далеко довший період часу. Цей період часу сповнення зачався в 1922 році і продовжився аж до 1931 року, котрим то протязі часу всі вірні слуги Господні, цебто, робітники в Господнім “винограднику”, були взяті до служби між людьми (представлені через Йорданські води), і ці слуги прийняли плату з рук Господніх по “денарію”, цеб-

то прийняли “нове ім’я” . (Маттея 20:1–16; Іса. 62:2) Перенісши досвідчення чудом сотвореної охорони рукою Єгови, і зробивши їх своїми свідками, до них Єгова сказав: “Ви свідки у мене, що я – Бог”. Від того часу вони мусіли сповняти їх поручення і нести свідоцтво для інших про ім’я Єгови, Його задуми, Його царя і Його царство.

23 Та “мішана товпа” йшла разом з ізраїльтянами включаючи мідіянів, Мойсейового тестя й інших. (4 Мойсея 10:29–32; 11:4) Ця “мішана товпа” мала бути з ізраїльтянами коло Йордану, бо написано, що “всі люди перейшли через Йордан”. Отже і ця “мішана товпа” мала перейти з іншими. Та “мішана товпа” представляла “велику громаду”, яка зачала об’являтися перший раз в 1931 році. Це сталося в тому році на конвенції в Лондоні, і в Колумбус (Огайо), що Господь відкрив людей доброї волі, як це про них є написано в дев’ятій голові Езекиїла, що вони мають бути назначені на чолах їх, щоб вони могли перейти Армагедон, і це печатання мусить виконати останок. Це здається ясно указує, що в сповненні останок духового Ізраїля при кінці 1931 року перейшов Йордань, доказавши свою вірність Єгові аж до цієї точки, і це вони зробили через вірне, правдиве і вірне служення цареві й Його царству. Знак їх вірності був відкритий в тім, що вони отримали нове ім’я, цебто, отримали “денарія”, що ім Єгова дав. – Гляди “Вартову Башту” з 1931 року, стор. 279) Усі такі що перейшли позатипічний Йордан, мусять бути свідками для ім’я Єгови.

РОБОТА СВИДОЦТВА

24 Слова в кн. Ісуса Навина 3:12 показують, що Йозуя, під керівництвом Господа, вибрав дванайцять люда до виконання певних завдань, і під час, коли ізраїльський народ переходив Йордан, тоді ті дванадцять люда, разом із священниками зо скринєю завіту, стояли на середині дна ріки позаді священників. Священники мусіли стояти непорушно на сухій землі на середині ріки, і ті дванадцять людей в їх позиціях чекали на розпорядок від Йозуя. І нарешті прийшов час дати розказ і виконати його. “Як же перейшли всі люди через Йордань, сказав Господь Йозеєві: Возьми із народу дванадцять чоловіка, по чоловікові з кожного покоління”. – Ісуса Навина 4:1,2

25 Було там дванадцять поколінь Ізраїля, і ті дванадцять люда була вибрані для спеціальної служби і представляли дванадцять поколінь; отже всі покоління ізраїльтян були представлені. Йозуя передав приказ Єгови людям: “І повеліть їм: Возьміте звідтеля, з посеред Йордані, з того місця, де стояли ноги священників, дванадцять каменів, та й понесіть їх із собою тай покладіте на ночлізі, де обляжетеся про сю ніч”. – Ісуса Навина 4:3

26 Те чудо, яке Єгова зробив стримавши назад води, і де дно ріки осталось сухим, із найглибшої часті його взято дванадцять великих каменів. Така річ була б неможлива, як би вода була текла

в тому місці. Винести ті великі каміння із дна ріки на берег вимагало великого труду, що було прообразом на дійсну працю й ревність свідків Єгови по тому, як вони увійшла в стан насліддя царства. Ті дванадцять каменів були занесені там, де ізраїльтяни мали обкочувати, а те місце називалося Галгалі. Це місце Йозуя опісля ужив як головну квартиру в часі завоювання Канаану. Ті дванадцять каменів мали дивне значення, що показано для якої цілі вони буди у житі.

27 Тим, що всі дванадцять поколінь були представлені через тих дванадцять люда, то це показує, що всі помазані Господом мусять брати участь в роботі свідоцтва: “І покликав Йозуя дванадцять чоловіка, що призначив із синів Ізраїля по чоловікові з кожного покоління, і повелів їм Йозеє: Ідіть перед ковчега Господа, Бога вашого, на серед Йордані, та возьми кожен з вас по каменю на плечі, по лічбі поколінь синів ізраїлевих”. – Ісуса Навина 4:4,5

28 Цей факт, що кожний чоловік мусів нести камінь на своїх раменах показує, що це були великі каміння й через те тяжка праця. Малі каміння вони б несли у своїх руках. Несення тих каменів представляло діяльність або роботу свідоцтва, яку виконував останок від 1922 року до 1931 року, і котру то роботу виконано по приказу Більшого Йозуя, Ісуса Христа. Божі вірні й ревні свідки впродовж того часу всі можуть свідкувати факті, що їх робота свідоцтва була напружена й вимагала дійсної ревності й енергії; що було показано через тяжкий камінь на рамені.

29 Єгова при помочи своєї чудотворної сили перепровадив їх (ізраїльтян) через Йордан, і ця важна річ не мала бути полишена без ніякого доказу; отже мусів бути дійсний і триваючий пам’ятник, і для цієї цілі послужили каміння, як це показано в слідуючих словах: “Щоб були вони у вас повсячасним знаменням; як питатимуть вас колись ваші сини: Про що се камінне в вас? Ви відказуватимете їм: Це про те, що вода і йорданська перестала текти перед скринєю закону Господнього, як вона переходила через Йордань. Вода йорданська перестала текти; так і мусить се каміння бути синам ізраїлевим пам’ятником на всі вічні часи”. – Ісуса Навина 4:6,7

30 Боже царство є представлене символічно через “Камінь”, Ісуса Христа, царя. Останок є в лінії до царства, і в слові Божому вони є названі живими каміннями. (1 Петра 2:5) Ті дванадцять каменів, що були взяті із дна ріки і зложені в Галгалі, становили те “знамення”, а у сповненні для останка вони представляли, (1) їх заняття в активній службі від 1922 року до 1931 року, яка то служба вимагала великої ревності і була окружена великою небезпекою; і цей факт, що Господь перепровадив цих вірних живими, і що вони є ще дальше вірними, це становить свідоцтво для Його ім’я. Отже самі свідки Єгови, вірний останок, становить той знак або знамення Єгової чудотворної

роботи, схоронивши їх через Йордан, позатипічний наплив вод, під час, коли свідки виливали “сім останніх пораз” Господніх, кожна одна будучи виллята у тих наступаючих роках, а опісля вони були вилляті разом у зібраній формі у двох книжках “Світло”, які були видані в 1930 році і широко поширені в 1931 році і опісля. Окрім цього проголошення, останок, в 1929 році, став сильно і прилюдно заявив себе по стороні Бога Єгови і Ісуса Христа як “висших властей”, і через це проголошення виразно підкреснув, що політичні й релігійні проводарі цього світа не є “висшими властями” про які згадується в листі до Римлян 13:1. Таке свідоцтво, дане свідками Єгови, поставило їх виразно по стороні Бога й Його царства і проти диявольського правління, і не полишило жадного сумніву щодо їх позиції. Окрім цього, їх діяльність також побільшилась в 1927 році, коли то зачалась робота свідоцтва в неділю від дому до дому, і котра то робота ще більше розлютила проти них позатипічні філи Йордана. У тому році арештування свідків Єгови за проповідування “євангелії царства” сталось загальним в Німеччині. В 1928 році зачались арештування й переслідування свідків Єгови в Злучених Державах за старанням лютих релігійних “вод”, а особливо в Новій Джерсії. Всі ці річі зробили свідків Єгови, що були представлені через ту купу камінів, знаменням і пам’ятником для Єгового ім’я. І (2) свідки Єгови не лише вийшли з переслідування накопичиною на них лютими релігійними “водами” живі й здорові в 1931 році, але вони винесли з собою “дванадцять каменів”, цебто, записки про них і проти ворога у судах й реєстратурах, і в часописах, і ті записки стоятимуть вічно як знамено проти ворогів Божих і Його царства. (Марка 13:9) Господь так покермував ворогами, що вони зробили кримінальні записки проти Його вірних свідків, і котрі то записки стоять як пам’ятник проти ворогів. Річна книжка свідків Єгови зачалась видавати в 1926 році, яка містить Записки діяльності свідків Єгови і їх переслідування і терпіння ради справедливості. Вся ця інформація є знаменням або вічною історією, що була представлена через дванадцять каменів, що були взяті з ріки й зложені на купу, і які то записки в позатипі можна бачити і переглянути коли-небудь, і яких ворог тепер не може знищити. Певна річ, що Господь триматиме записки переслідувань своїх людей проти гонителів.

31 Як колись сини Ізраїля оживляли рід того народу, так тепер, як довго свідки Єгови є активні на землі, записки їх діяльності серед трудних і жорстоких обставинів завжди пригадують їм, що вони є слугами Господніми. Наче купа каменів та вічнотриваюча історія про свідків Єгови завжди пригадує Божим людям ті факти, які Господь від часу до часу велить їм переглядати і відкриває їм свої пророцтва, показуючи, що вони мали частку у сповненні тих же. Можна спостерегти, що многі пророцтва тепер відкриті Божим вірним людям

предсказували досвідчення, через які посвячені переходили і ще переходять, виконуючи роботу свідоцтва приписану їм. Отже можна бачити, що та пророча драма, давно виконана і установлена, тепер є відкрита людям Всевишнього, щоб вони могли завжди пригадувати собі про доброту Господню і про Його чудом дану охорону і визволення тих, що люблять і служать Йому.

32 Від часу до часу ті ново-заінтересовані Господнім словом приходять до пізнання правди і розпитують про переслідування свідків Єгови. Господь предсказав це і велів відповісти їм (Ісуса Навина 4:7): “Се про те, що вода Йорданська перестала текти перед скринєю закону Господнього”. Ті люті люди, під проводом релігійністів та фанатиків, були стримані від знищення Божих людей, аж поки робота свідоцтва скінчиться, бо між тими стриманими водами є люди доброї волі, що знайдуть охорону й життя. Ця записка буде свідоцтвом впродовж Армагедону, що Бог чудом схоронив і визволив собі людей, що затримують їх невинність до Нього. Ті чуда як в пророчій драмі так і в сповненню були зроблені не тому, щоби вивисшити якесь сотворіння, але ради Єгового ім’я. Жадне сотворіння не може знищити того пам’ятника зробленого в честь імені Бога Єгови. Він стоїть помимо всяких змагань ворога.

33 Як кожне покоління мусіло бути представлене в дванадцять згаданих чоловіках, так кожна особа, що є свідком Єгови, мусить мати часть в роботі, що є підкреснуто в словах: “І вчинили сини Ізраїля так, як повелів їм Йозей, і взяли дванадцять каменів з посеред Йордані, як Господь велів Йозеїмові, по лічбі поколінь Ізраїлевих, і перенесли їх із собою на те місце де обночувались, та й поклали їх там”. – Ісуса Навина 4:8

34 Вони взяли ці каміння з собою і поклали їх у Галгалі, що значить “цикль”, який є безконачний і піддає думку, що свідоцтво для імені Єгови не має кінця, і що той пам’ятник свідкував і служив як запевнення від Єгови, що Його люди тішуться добробутом з Божої ласки. Той публічний нарис подій зроблений діяльністю Божих вірних людей, завершення чого було наділення їх Єговою новим ім’ям, і відкриття його в 1931 році, становить ясний і виразний доказ, що тепер Божий вірний останок увійшов у стан царства, і що те царство вже прийшло, і що вороги Його будуть підніжком Його і що Господь переможе. – Псалма 110:1,2

ІНШИЙ СВИДОК

35 Божественна історія відкриває, що Йозуя, представляючи Ісуса Христа, зробив ще одну річ на середині ріки Йордану, і чинячи це, він безсумніву ужив дванадцять людей як представителів дванадцять поколінь Ізраїля; і про це є написано: “А Йозуя поставив посеред Йордані дванадцять каменів на тому місці де стояли ноги священників, що несли скриню свідчення, і стоять вони там по

сей день”. – Ісуса Навина 4:9

36 Ті каміння Йозуя велів поскладати на середині дна ріки Йордану. Вони мусіли бути великі каміння і надто тяжкі винести їх. Коли ріка була в нормальнім стані, тоді без сумніву можна було бачити верх тієї купи каменів, що по них плила вода. Отже там було два свідки Єгового чуда у визволенні Ізраїля через Йордан: перша купа каменів в Галгалі і одна на самій середині на дні ріки. Це даліше потверджує правило Бога Єгови, що по слову двох свідків буде доказана справа. (5 Мойсея 19:15) Це друге свідоцтво, представлене через купу каменів на дні ріки, символічно каже, що на цьому місці стояли ноги священників, на самій середині й глибині тортурованого людства, присутність й ім'я Бога Єгови було проголошене тими, яким Він вірно велів свідкувати своєму імені. У сповненні цієї часті драми, Божі вірні люди даючи свідоцтво полишили велику купу або гору літератури доручивши людям впродовж років, коли вони переходили позатипічний Йордан. Вони полишили за собою величезну гору літератури, яка описує про ім'я Всевишнього, серед людей, і люди доброї волі до Бога користають з неї коли вони бачуть, що робота свідоцтва виконується не для самолюбної цілі, але на славу й честь Єгового ім'я. Річна книжка за 1922 рік, сторони 36 і 37 показують, що від 1921 до 1931 років свідки Єгови накопичили велику гору із 110,565.401 книжок і книжечок, доручивши їх в руки людей. Це велике число не включає мільйони журналів і брошур доручені в руки людей даром. Ця купа літератури несе свідоцтво про царство, як каміння на дні ріки Йордан аж “по сей день”, помимо того, що римокатолицька гієрархія і інші так звані “проповідники” прилюдно палили книжки і Гітлер, фанатичний диктатор, одного разу спалив п'ятдесят тисяч томів Єговових книжок. Та мимо всяких старань ворога знищити цей пам'ятник літератури, то однак він стоїть між людьми. Коли води в Йордані упадали, тоді можна було бачити ту купу каменів серед ріки, і ті води мусіли плисти побіч них і не забрати їх; так і та купа літератури не перестав бути свідоцтвом для людей. “Вартова Башта”, книжки, великі й малі, і інші видавництва “Вартової Башти”, містять вість Божу про Його царя і Його царство, і число томів цього видавництва сягає більше чим двіста і сімдесят мільйонів в ріжних мовах. Ті книжки поміщені в руках руках людських не є видані на славу якогось сотворіння, але в честь Єгового великого ім'я. Отже релігійоністи ніколи не можуть сказати, що вони не мали нагоди пізнати, що релігія це обман і сіть Диявола, і що Боже Теократичне правительство є єдиною надією світа. Ось одна із причин задля якої Єгова позволив цьому широкому поширенню видавництв “Вартової Башти” впродовж кількох минулих років. Та купа (літератури), представлена через каміння на середині ріки, даліше підносить свою голову і голосить про славу й ім'я й силу Бо-

га Єгови й Його царя. Це повинно бути великим заохоченням і потіхою, як для останка так і для Йонадабів.

37 Єгова виразно зазначив, що Він є тією силою, що спасла ізраїльтянів. Ніяка людська сила не могла стримати води аж вони перейшли ріку, і це показано слідуючими словами: “Священники же ті, що несли ковчега, стояли посеред Йордані, покіль закінчилось усе, що заповідав Господь Йозеєві промовити до людей, згідно з усім, що заповідав Мойсей Йозеєві, і покіль нарід сквапно переходив”. – Ісуса Навина 4:10

38 Священники стояли на дні ріки з ковчегом завіту на їх раменах аж поки усі люди перейшли через ріку. Ковчег завіту свідкував про присутність, Бога Єгови, і що Він був Той, що стримував нищительні сили, аж поки завітуючі люди перейдуть ріку безпечно. “Як же попереходили всі люди, перейшов і ковчег Господень і священники поперід народу”. – Ісуса Навина 4:11

39 Коли люди перейшли ріку безпечно, тоді священники винесли ковчег завіту із дна ріки, показуючи, що Єгова і Христос, Його цар, були хоронителями Божих людей, як з переду так і зозаду: “Бо поперід вас йтиме Господь, і Бог Ізраїля буде вас проважати”. (Ісаї 52:12) Це значить, що Господь Бог відвертає ворогів і береже і хоронить своїх людей як з переду так і зозаду; що вони є під тінею Його руки, і що вони є представителями Його, і що жадна сила не може упертись Йому або вирвати Його слуг з Його охорони.

40 Озброєний відділ ізраїльтянів перейшов найперше: “А Рубенії, Гадії, і пів покоління Манассієвого перейшли збройно передом синів Ізраїлевих, як заповідав їм Мойсей”. (Ісуса Навина 4:12) Країна, що лежала зараз на схід від Йордану була підневолена, і тут “озброєні” мужі полишили своїх жінок і дітей, а самі пішли походом напереді сил, що переходили Йордан. Ті два і пів покоління згадані мусіли воювати разом з їхніми братами аж Бог дасть відпочинок усім поколінням, і вони не могли відпочити аж до того часу. У сповненні цієї часті образу ця війна Божих людей мусить продовжатися аж до кінця; яко ж написано: “Нехай не опадають руки в тебе!” – Софонії 3:16

41 До своїх слуг Ісус, Більший Йозуя, тепер каже: “Хто ж видержить до останку, той спасеться”. (Маттея 24:13; 10:22) Ввесь Ізраїль був тоді в єдності, так тепер мусять бути духові ізраїльтяни. “Силою до сорока тисяч збройного люду двинули вони перед Господом на війну в Ерихонські степи”. (Ісуса Навина 4:13) Хоч факти показують, що в сповненні перехід позатипічних дітей взяв місце в 1931 році, то вдійсности це зазначило початок боротьби, яка сталась більше виразною в 1933 році. У тому році папство і нацисти, співділаючи разом, взяли провід у Німеччині й зачали жорстоке переслідування Божих людей, свідків Єгови. У тому році папа проголосив “святий рік”, і в тому самому році Рузвельт став президентом Злучених

Держав, і було сказано, що він співділяв з Ватиканом із наміром установити диктаторство в Америці, яке є тепер ближше ніж коли, і це попри те, що гієрархія змагається ошукати людей і заколисати їх до спання, заявляючи себе за демократію. Як їхній отець, так і вони є найбільшими брехунами на землі. Ніколи впродовж 1500 років гієрархія не показала ніякої прихильності до демократичних засад. Леопарда не змінє пятна свого. (Єремії 13:23) Історія гієрархії через століття писалась людською кров'ю; вона жорстоко переслідувала людей і відбирала від них всяку волю.

42 Переходячи Йордан Єгова цим переконував своїх завітуючих людей, що Він є Всемогучим Богом; і інші, дивлячись на це чудо, якщо вони доброї волі, то й вони стали переконані цим фактом. Прийшов час перестати вивисувати людей, як це підкреслював Господь. “Того дня звеличив Господь Йозея в очу всього Ізраїля, і вони держали його тепер високо, так як Мойсея поки було віку його”. (Ісуса Навина 4:14) Тут знов у сповненні Бог ужив “Вартову Башту”, щоб повідомити людей про цю справу. “Вартова Башта” з 15 лютого 1927 року ясно показала зо святого Писання, що “вірний і розумний слуга”, якому Господь поручив усе своє добро і зробив його доморядником, не був один чоловік на землі, але що самий Ісус Христос, представлений через Йозея, є головою того “вірного і розумного слуги” кляси. (Маттея 24:45–47) Знов у “Вартовій Башті” з 15 травня 1933 року були подані докази зо святого Писання, що лише Ісус є тим великим пророком на якого типом був Мойсей, і якого ввесь духовий Ізраїль мусить слухати і повинуватись Йому, якщо він бажає далі жити. (Дії ап. 3:20–23) Вивиснення людей – це релігія і противиться Богу і Божому царству.

43 Як це тепер можна бачити, то 1931 рік є важний рік. У тому то році Господь покликав і випровадив із бурхливих вод (розбурханих народів) вірного священничого останка і заплатив йому по “динарийові” яко признання за його вірне посвячення Йому, і ця заплата була відкрита їм у їх “новім імені”. На той приказ Єгови, Йозуй викликав своїх людей (Ісуса Навина 4:15–17), кажучи: “Вийдіть з Йордані!” Це був приказ увійти в обіцяну землю, наслідде Божих людей, і взявши “нове ім'я”, полишивши всякі інші імена, вони отверто й радісно прийняли ім'я “свідки Єгови”. – Ісаї 43:10–12; 62:2; 65:15

44 Ще інший пророчий образ сповнився в 1931 році, а іменно, Йосиф дав пізнатися своєму братові Веняминіві і його десяти пів-братам. (1 Мойсея 45:1–15) У тому році стала ясна теж пророча драма “Мардохей і Естер”, показуючи Господнім людям, що свідки Єгови мусять “скупитись і стати до оборони свого життя”. (Естер 8:11) Перейшовши бар'єру позатипічного Йордану, помазан-

ники тепер стрінулись лице в лице з своїми ворогами. По приказу Єгови Йозуя випровадив ковчег завіту з Йордану, що указувало на приказ Єгови даний Його людям займати ворогів, які іще посідають те, що не належить до них, тобто, право правити світом, і стоять там, де не їх місце, і цим становлять “гидоту спустіння”. – Марка 13:14

45 Священники Ізраїля виступили з Йордану на суху землю Канаан, несучи ковчег на своїх раменах, а це було символом або прообразом указуючи, що Бог Єгова тепер увійшов в обіцяну землю і що від того часу Він буде з ними у боротьбі проти ворогів, і таке запевнення зробило Його людей дуже одважними. Бог обіцяв Авраамові віддати землю й його насінню по ньому; і цей пророчий образ сповнився в 1931 році, коли то Божі люди вповні зрозуміли, що вони були цілком відлучені й відріжені від світа і вповні й безвиїмково посвячені Єгови, служачи Йому у війні. Той образ продовжається: “І як повиходили з Йордані священники, що несли ковчега Господнього, і скоро стали їх ноги на суші, вернулась вода Йорданська на прежнє місце, та й заняла всюди береги, як перше”. – Ісуса Навина 4:18

46 Ті бурхливі води спішили до Мертвого моря. Коли Стефан остаточно промовляв до вбивців релігійоністів, то він сказав до них (і це є попертям того, що є сказано в вісімнадцятім верші): “Намет свідчення був у отців наших у пустині, як звелів Той, хто глаголав Мойсейові зробити його по взорцеві, який бачив. Котрий також узявши отці наші винесли з Ісусом (Йозуєм) у державу поган, що прогнав Бог од лица отців наших, аж до днів Давидових”. – Дії ап. 7:44,45

47 Вороги Божі, які тоді замешкували край Канаан, практикували диявольську релігію, і Йозуя був назначений вигнати їх геть. Так і сьогодні, почитателі диявольської релігії, приписуючи собі право правити світом, знаходяться там де вони не мають права бути, і Господь Ісус Христос, Більший Йозуя, дав приказ викинути їх геть цілком. Від почину аж до тепер вбивцями були релігійоністи, як це Стефан сказав духовенству або релігійним провідникам, коли він сказав до них: “Кого з пророків не гонили батьки ваші? І повбивали тих, що наперед звіщали про прихід Праведного, котрого ви тепер зрадниками й убийцями стались. Ви прийняли закон через розпорядки ангелів, та й не хоронили його”. Дії ап. 7:52,53

48 Коли Єгова відтягнув свою руку від Йордану, тоді води рушили до Мертвого моря, представляючи масу людства, що божевільно біжить до знищення. Але заважте це, що ті води Йордану мусили плисти попри ту купу каменів, що її Йозуя збудував на дні ріки. Так і тепер той божевільний біг людства мусить плисти або переходити побі-купи Божої вістки у формі літератури накопиче-

ної між ними яко свідокство проти ворогів Божих. Ані духовенство ані їх союзники не можуть сказати, що вони не отримали остороги від Єгови за-нім вони добіжуть до моря Армагедону, де їх існування закінчиться. Тепер Господь дозволяє народам бігти до Армагедону, наче б вони були нагло увільнені. На 14 вересня 1931 року урядові чинники народів отримали повідомлення, що Боже царство є єдиною надією світа. В той день зачалось розношування книжечки Царство надія світа, і володарі англійського світа, як і інші народи отримали те звідомлення. Опісля Господь звільнив народи і вони біжуть стрімголов в погибель. “Дивовижне діло” Єгови зачалось виконувати через давання остороги людям. Знов на 26 червня 1932 року була доручена промова на тему “Чи пережис американське правительство?” через радіостанції з Брукліну, Н. Й. через ряд радіовисильних станцій, і на те питання була дана відповідь з святого Писання: Ні!

49 Чи ті виконані діла й досвідчення свідків Єгови від 1922 року до 1931 року були наперед влаштовані чоловіком? І чи значення їх були знані якому-будь чоловікові в тому часі? Певно, що ні. Єгова давно тому обіцяв своїм людям, що Він провадитиме їх дорогами своїми, і факти показують, що Він це робив і далше робить. (Псальма 25:9) Значення цієї пророчної драми виконаною ізраїльтянами під Йозуєм Господь відкрив своїм людям перший раз. Все це на славу Єгови, а не чоловікові. Останок радується цими фактами сьогодні. Люди доброї волі, бачучи, як Господь чудово охоронював, провадив і визволяв своїх людей, також радуються, і їх віра в Бога підкріплюється. Ці люди доброї волі до Бога сьогодні ясно бачуть, що релігія походить від Диявола, і лише ті отримають вічні благословенства, що втечуть від релігії і посвятяться Єгові і Ісусу Христу, цареві, і сповнятимуть прикази Господні. Тепер можна бачити, що ті великі правди Єгови були записані давно тому для потіхи тих на землі, що тепер люблять Його і служать Йому, і Йонадаби спільно радуються з останком над цими відкритими правдами і їх ревність до Господа збільшається.

50 Десятий день Нісана був великим і пам'ятним днем для ізраїльтян. При кінці дня вони всі були в краю Канаан, та нім той день проминув, вони ще мали щось до виконання. “Нарід же по-виходив із Йордані десятого дня первого місяця, та й боровсь у Галгалі на східній стороні від Єрихону”. — Ісуса Навиеа 4:19

51 Це було якраз сорок років до того дня, як ізраїльтяни вибрали собі пасхального агня у Єгипті приготівляючись до обходження пасхальної вечері, зараз перед своїм виходом з Єгипту, до їх прибуття в Галгал. Тепер вони отаборились коло Ерихону, під час, коли вороги позіставали поза мурами в середині міста. Зараз по розложенні табору коло Галгалі і перед заходом сонця на

десятого Нісана, згідно із наказами даними Богом Єговою перед тим (2 Мойсея 12:1–6), кожна родина вибрала собі із свого стада пасхального агня, чого вони, здається, не робили через трийцять дев'ять років, від останнього обходження пасхи, яке після записки, вони робили другого року по виході з Єгипту. (4 Мойсея 9:1–5) Єгова так покермував рухами ізраїльтян, що вони прибули до Галгалі якраз на час. Він кермує рухами своїх свідків тепер також точно на час. Божі позатипічні люди перейшовши позатипічний Йордан в 1931 році, відповідно до сього Господь приготів для них конвенцію в Колумбус Огайо, в тім самім році, і перший раз об'явив їх “нове ім'я”, яке Він дав їм. В часі тієї конвенції доручено публичну промову на тему “Надія світа”, і зараз на другий день випущено книжечку, яка містила цю промову, і була широко рознесена.

52 Тут знов підчеркуємо факт, що ціль тієї драми була, щоб передсказати оправдання Єгового ім'я; отже це є драма оправдання. Треба завжди пам'ятати, що оправдання Єгового ім'я є важною справою, і тоді Писання будуть для нас яснішого значення. В Галгалі, звідки Йозуя зачав свою діяльність, зроблено пам'ятник в честь Єгови: “Ті ж дванайцять каменів, що взяли вони з Йордані, поставив Йозей в Галгалі”. — Ісуса Навина 4:20

53 Та купа каменів мусіла бути всякого часу пам'ятником для ім'я Всемогучого Бога, і це вони мали вияснювати іншим. “І сказав до синів Ізраїля так: Коли ваші сини питатимуть колись у батьків своїх: Що се за камінне? То скажете си-нам вашим: Ізраїль перейшов тут через Йордань сухоніж. Бо Господь Бог ваш, висушив йорданську воду перед вами, аж покіль ви перейшли, так само, як зробив Господь, Бог ваш із Червоним морем, що висушив перед нами, аж покіль ми перейшли”. — Ісуса Навина 4:21–23

54 Діти мусіли знати значення тих каменів. Так і людям доброї волі треба тепер розказувати причини того ж, і люди доброї волі скористають із тієї інформації й знайдуть охорону й життя. Світ також мусить дістати осторогу: “Щоб усі народи на землі знали, що рука Господня потужна, щоб ви боялись Господа, Бога вашого, поки вашого віку”. — Ісуса Навина 4:24

55 Тут ця пророча драма сповнилась, і вияснює, чому Бог перевів своїх вірних свідків через позатипічний Йордан і схоронив їх до 1931 року. Це є свідокством для них, щоб їх віра не впадала і щоб їх надія ставала чимраз сильніша, і задля цієї причини вони мусять переповідати от-ті факти для себе і для тих, що є доброї волі між ними; щоб і вони були теж вірними свідками для людей світа і давати їм осторогу про Божі задуми знищити всіх ворогів в Армагедоні. Єгова дав своїм людям своє ім'я, щоб “ви (всі посвячені чинити волю Божу) боялись Господа Бога повік. Ті, що так бояться Його будуть пильно слухати приказів

Всевишнього. Всі такі будуть вірно нести свідоцтво для імени Єгови і Його царства. Ця пророча драма показує, що є ще много роботи перед Армагедоном. (Дальше буде)

РОБОТА ЦАРСТВА

ЧИТАЧІ Вартової Башти тепер оціняють факт, що Теократичне правительство дійствує на землі так далеко, як це обіймає всіх тих, що посвятили себе Єгови. Як помазані так і Йонадаби мають привилей з ласки Господньої брати участь в покриванню необхідних коштів роботи царства, яка тепер виконується на землі. Ті, що засилають свої датки до Товариства Вартової Башти Біблії й Брушур, під номером 124 Колумбія Гтс., Бруклін, Н.Й., можуть бути певні, що їх гроші будуть ужиті лише на розширення інтересів царства.

Це повідомлення не є домаганням грошей, але лише пригаднанням всім тим, що бажають підтримати царство Єгови, що вони мають нагоду доложити трохи старання, щоб брати участь в праці Господній, а се вони можуть зробити через відложення щотижня певної суми згідно з тим, як Господь пощастить їм в дочасних добрах. Ціль Вартової Башти є в тім, щоб у проголошуванні ім'я Єгови і Його царства уживати пожертвовані гроші як можна ощадно. Єсли Товариство є повідомлене наперед яку суму грошей воно може сподіватись отримати протягом року від тих, що інтересуються царством Божим, тоді воно може обрисувати працю і її кошта згідно з тою сумою, яку воно сподіється отримати. Отже по отриманню цього номера "Вартової Башти" ми радимо вам

зробити ось се: Напишіть до Товариства карточку, а копію карточки затримайте для себе, щоб вам не забути того, що ви пожертвовали. На карточці не пишть нічого більше окрім слідуєчого:

З ласки Господньої я надіюсь дати протягом цього року на проголошення царства Єгови слідуєчу суму \$ Я буду висилати сю суму в таких частях і таким часі, який буде мені більше вигідним, і по мірі того, як Господь пощастить мені.

Підпис -----

Заадресуйте вашу карточку ось на сей адрес:

Watch Tower Bibc g Tract Society
Treasurer's Office
324 Columbia Heights
Brooklyn, New York.

Тих братів, котрі замешкують поза границею Сполучених Держав, і котрі бажають взяти участь в покритті необхідних коштів царства, проситься засилати свої письма або карточки до відділу Товариства того краю, де вони замешкують.

Майте на увазі нашу потребу в провідництві Господа і представте сю справу перед престілі небесної ласки, щоб пожертвовані ваші гроші могли бути ужиті з найлучшим успіхом в проголошенню царства Божого.

ІНТЕРЕСНІ ПИСЬМА З ПОЛЯ ПРАЦІ

ЦЕНЗУРОВАНІЙ ЛИСТ З БАРЦИЛОНІЇ

"Мої дорогі пани: Ось якраз місяць тому, як я отримав від вас книжки і ваш лист. Я не можу висказати мою вдячність в ваші мові. Це є велика приємність мені подякувати вам за такий подарунок, за який я не в силі в сім часі виплатити вам гроші. Мені є всього 17 років віку; і ось в такім молодім віку пощастило мені пізнати слово Боже й велику правду відносно цього зближаючогося царства. Можливо, що по скінченню сьогі жорстокої цивільної війни, я зможу побачитися з вами особисто. Між сим часом прошу прийміть моє щире поздоровлення і будьте моєї щирої дружки до вас". (1-го грудня 1938 року)

ЦЕ ДІЙСНО СТАЛОСЬ В НЬЮ ДЖЕРСІЇ

"В неділю 15-го січня, під час свідкування в Вендор, Нью Джерсі, я мав нагоду дати свідцтво упередженій римо-католицькій фамілії. Ім'я її є Франко Штерлінг, 201Н. НЮ Гейвен Ев. Через десять мінут по моїм відході, підійшов до мене урядовий офіцер (поліцай) і забрав мене на постерунок. Спочатку він сказав мені, що я не є арештований, але після того як я сказав йому, що я маю важну вість про царство Боже і що я мушу це робити, тоді він сказав мені, що я під арештом. Коли він привів мене до судді Бруно, тоді суддя

без жадного питання вставши привітався зо мною, заявляючи мені ось що: "Будь певний що ти не арештований". Тоді він запитав о моє ім'я й адресу і як я роблю життя протягом тижня. Після того як я відповів йому чим я займаюсь, тоді він запитав мене, що роблю в неділю. Я відповів йому, що я проповідую євангелію царства Божого, йдучи від дверей до дверей. На цю мою відповідь він сказав: "Це є радісно спіткатись з такого рода людьми і таких повинно бути більше як ти". Занім я лишив постерунок він повиншував мені доброго поведження у моїй роботі свідцтва.

Я запитав його тоді о ім'я і адресу мого оскаржителя, котре, то ім'я і адресу я тут подав з початку сього листа".

ТЕПЕР БАЖАЄ ТОРГОВОЇ ТЕРИТОРІЇ

"Одни брат, дуже боявся працювати в такі теригорії, він завше бажав працювати лише за містом, аж нарешті в грудню минулого року перший раз відважився йти в таку територію працювати. Тепер він більше бажав працювати в торгові території чим поза містом. В торгові території він отримав багато запрошення, щоб одвідати другий раз і вручив між торговельними людьми багато великих книжок. В цілі, щоб дістатися до великих фірмів, він відноситься з запрошенням до місцевої дирекції.